האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות קבא

קירב מיתתו: על ידי שפיכרכם יותר מדאי מת הלכך לין גולה מלא לכן מת לחמת ידו: בביסא דשיעתא - שאין שם רוח לגיסתא דרוח בלבלתו הכא גולה לאין כאן רוח וממתו מת לגיסתא דהוה קירב לת מיתתו ליט גולה: הכי גרסינן לי נמי בדברת ולא פירכם: לקולא פליג - דקאמר מגא קמא לאין תורה אור מעידין אלא עד ג' ימים ולחמר רבי יהודה למימר יש לך אדם לו מקום לו שעה שאיט מהיר לנפות ולהשתטח ויכול להעיד לאחר ג' ימים: אן לחומרא פליג - דקאמר מגא קמא עד שלשה ימים מעידים ולחמר ליהו למימר פעמים שאפי' חוך שלשה אין מעידין: בכרמי - שם העיר: ומסקוהו לגי דבי הידא בבבל חלמא יומין: ומסקוהו לגיסרא דבביסגא - לאחר חמשה יומין: דלמתי - לומתין לורם הפנים ואין מניחין לותו לנפות ולהשתטח: היכא דליכא מכה - מקום המכה מרוו מכבידין הכאב וטופח: מיפסא חפא - לאחר שמעלין לותו ליבשה ומסתכלים לורמו: מתני' שיש לסס סוף - לקמן מפרש היכי דמי: לשמו לאורה - שמא לאחר פריטתו מסס יצא והלך לו לסבר רבי מאיר אדם יכול למיות "ולשלום" בתוך יום לו יומים: מפרש - שיש לסס סוף ופליג ר' יוסי ואמר לשמו מותרת דקסבר אין אדם יכול לשהות בתוך כל כך ולי מקום שמא יצא לאחר זו חשבה דהא לי נפקא הוו חזו ליה אבל בתוך שיש להם סוף מודה ר' יוסי דאסורה שמא יצא לאחר למרחוק ולא לשוטו: מן הארכובה ולמטה - לחוץ ויכול למיות לא תכשה שמא יצא ולא לשוטו על פניהם למרחוק הלכך אם מיתת דסליק הוי חזו ליה: גלי לשמלו - למקום רחוק ומסס יצא: לא יהונה לגדיק כל חון - אלא בחמה מקלה זו גילו של רב לגדול אם רב אילו: חשובה נרוב יומן - חשובני מן המכסול על ידי שמטלטלי עלה מעמולל: למחילה של דגים - מחוטטים סמוך לשפת הנהר בין למטה מן המים בין למעלה מן המים בגובה שפתו ואין מחמלמת כולה ואדם הנכנס שם מגביה לותו בחוך המערה למעלה מן המים: ליחום למחילה - ושמא ליוס מחר יצא והלך: נמנעתי לו רשתי - ועבר על נדי והלך לו: יעמוד לו לרשתו - יחמה מפני השעה ולא *תגריה בהן:

[נעיל קכ:]

[תוספתא פ"ד]

[חולין נמ: מה סה:]

ס"ל ובמות

[כתובות לג: חוס' ס"ד]

* ברכות ג:

לקולא ולא לחומרא פליג ולכי נמי מלי למימר בין לקולא ובין לחומרא מלא לכתי לא פשיטא מלי למימר: ולא היה לו לא שמע מרבנן מי שלים קלא לית ליה מכל מקום לא חיישינן לחומרו רוב ולא תפשת לכתחלה כמו נדי (רוב) גוססין לחין מעידין עליהן לקולא על פי שרובן מתים* אמרו

כא א ב מיי' פ"ב מהל' רוצח פ"ב:

כב ג ד ה מיי' פ"ג מהל' נירושין הל' כג סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סימן יז סעי' כו:

[עי' חוס' לעיל לו: ד"ה המלה]

כג ו ז ח ם מיי' שם הלכה יח טוש"ע שם סעיף לב:

כד י מיי' שם הל' יז טוש"ע שם סעיף ה' ארוסה כה: [נראה אי ר"ן ואבא באתני פליג לקולא או לחומרא]

נוסח (כלל:) א"א ט"ו/ש"ו/ש"ן [כמה גדולים פי' שזה היה תמת שמלא ממילא ויליף מון למיס:נענעתי. משמלמי ועכר פלי קנל:

הגהות הב"ח

(ה) חוס' ד"ה לקולא וכו' לא משום ליה מלי למימי:

נוסח

נפ"ל לגבי ארזות אין מעידין עליו לחפורה מלאה נחשים ועקרבים אין מעידין עליו חיישינן שמא

מעידין עליו רבי יהודה בן בתירא אומר אף לחפורה מלאה נחשים ועקרבים

מענך

ב' הרי"ות זצ"ל מאירש פיענו פ"ג מהל' מאכ"א ה"ה

"ו"ל מגזע זל תלמיד חכם טבף"